

Három szikár

Hetediziglen

*Édesanyám Angyal Julianna.
Nagyapám Angyal István.
Öregapám Angyal József.
Ükapám Angyal László.
Szépapám Angyal Imre.
Ósapám Angyal Ferenc.*

*Az idő megtörik:
nevük belevész
Kópáncs és Górzsa
Tisza sodorta szikes hullámiba.*

*A villámsújtotta tájba
fordított szekér
istenes oltalmában
én is ott vagyok,
pokoli félelemben
szorítom anyám kezét.
Szikár arca
egekig emel.*

*Kifosztott földbe jutott
mindnyájuk teste,
viharban ázott
fejfájuk névtelen
vagy irottan korhadó.*

*Pusztulásban járjuk be
rózsaágyáson minden este
a romlott vidéket,
ferdére rajzolt falvakat,
a rettegésben lapuló,
kivilágított várakat,
s darvak mentén
a megmentő égbolt
örökké ragyogó*

ős alakzatát,

*hogy eljusson hozzánk
az alig hallható
bátor szó,
a rendelt ige,
mindnyájunk áthatolhatatlan
arcának
tisztas pompája:
a szeretet ígérete,*

*hogy érezzük
pihegő viskóikban megbúvó
szikár lelkük
tetőre rajzolt nyomát,
a remegést és a csodát,
hogy itt vagyunk
ördögi testünk
angyali mámorában
– ítélet alatt.*

Szelíd harcosok

*Az ősök testéből vér fakad
és szavak.
A teremtő igét őrző
tisztas szép magyar fiatalok
a nyír, a bükk és a tölgy alatt
kitárva állanak.*

*Érkezik a Nap fénye
és a rettentő pirkadat
selymes sugarában
megjelennek új hadak,
kik szivükben őrzik
a hajnal
szikáran szép dalát.*

*Nem törnek,
érintenek.*

*A Hold
ismét felírja magát az égre,
s még a legkisebbek is
fölemelkednek a boltozatra.*

Martok

*A palánkiak nem tudják
megállítani a folyót,
természetét nem ismerik.
A vizet is isszák – nem ízlelik.
Erő az alsó és felső vidéken lakozik.
A középpont kifolyt, nincs, üres hely az;
erejéről csak álmodik.*

*Az alsó és felső vidékiek
erejük tudják, nem mutatják.
Várnak ahogy a bölcs vadak.
Szemük nyitott, ahogy fülük is az.
Jelen vannak víz előtt és víz után:
a mart közepén állva és derülve
hallgatnak – a jövőt érelik.*